

Σὰ βγεῖς στὸν πηγαμὸ γιὰ τὴν Ἰθάκη,  
 νὰ εὐχῆσαι νᾶναι μακρὺς ὁ δρόμος,  
 γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις.  
 Τοὺς Λαιστρυγόνας καὶ τοὺς Κύκλωπας,  
 τὸν θυμωμένο Ποσειδῶνα μὴ φοβᾶσαι,  
 τέτοια στὸν δρόμο σου ποτέ σου δὲν θὰ βρεῖς,  
 ἂν μὲν ἡ σκέψις σου ὑψηλή, ἂν ἐκλεκτὴ  
 συγκίνησις τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα σου ἀγγίζει.  
 Τοὺς Λαιστρυγόνας καὶ τοὺς Κύκλωπας,  
 τὸν ἄγριο Ποσειδῶνα δὲν θὰ συναντήσεις,  
 ἂν δὲν τοὺς κουβανεῖς μὲς στὴν ψυχὴ σου,  
 ἂν ἡ ψυχὴ σου δὲν τοὺς στήνει ἔμπρός σου.

Νὰ εὐχῆσαι νᾶναι μακρὺς ὁ δρόμος.  
 Πολλὰ τὰ καλοκαιρινὰ πρωῒα νὰ εἶναι  
 ποῦ μὲ τί εὐχαρίστησι, μὲ τί χαρὰ  
 θὰ μπαίνεις σὲ λιμένας πρωτοειδωμένους·  
 νὰ σταματήσεις σ' ἔμπορεῖα Φοινικικὰ  
 καὶ τὲς καλὲς πραγμάτειες ν' ἀποκτήσεις,  
 σεντέφια καὶ κοράλλια, κεχριμπάρια κ' ἔβενους,  
 καὶ ἡδονικὰ μυρωδικὰ κάθε λογῆς,  
 ὅσο μπορεῖς πιὸ ἄφθονα ἡδονικὰ μυρωδικὰ·  
 σὲ πόλεις Αἰγυπτιακὲς πολλὲς νὰ πᾶς,  
 νὰ μάθεις καὶ νὰ μάθεις ἀπ' τοὺς σπουδασμένους.

Πάντα στὸν νοῦ σου νᾶχεις τὴν Ἰθάκη.  
 Τὸ φθάσιμον ἐκεῖ εἶν' ὁ προορισμὸς σου.  
 Ἄλλὰ μὴ βιάξεις τὸ ταξεῖδι διόλου.  
 Καλλίτερα χρόνια πολλὰ νὰ διαρκέσει·  
 καὶ γέρος πιά ν' ἀράξεις στὸ νησί,  
 πλούσιος μὲ ὅσα κέρδισες στὸν δρόμο,  
 μὴ προσδοκῶντας πλοῦτη νὰ σὲ δώσει ἡ Ἰθάκη.

Ἡ Ἰθάκη σ' ἔδωσε τ' ὥραῖο ταξεῖδι.  
 Χωρὶς αὐτὴν δὲν θ' ἀβγαίνεις στὸν δρόμο.  
 Ἄλλα δὲν ἔχει νὰ σὲ δώσει πιά.

Κι ἂν πτωχικὴ τὴν βρεῖς, ἢ Ἰθάκη δὲν σὲ γέλασε.  
Ἔτσι σοφὸς ποῦ ἔγινες, μὲ τόση πείρα,  
ἦδη θὰ τὸ κατάλαβες ἢ Ἰθάκες τι σημαίνουν.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

## ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΘΗ

Ἐνοίχτε στὰ τραπέζι' ἀπλοχωριά  
γιὰ τὴν ὥριά,  
ποῦ μὲ τ' ἀψὸ  
κορμὶ θὰ μᾶς δειχτεῖ τὸ μελαψὸ

χορεύοντας· κι' ἀπὰ στὰ φειδωτὰ  
ψηφιδωτὰ  
ἀπλώστε, ὦ νιοὶ  
σκλάβοι, τὰ ρόδα σκύβοντας γυμνοί!

Καὶ φέρε σὲ κροντήρι ξομπλιαστὸ  
κρασί λιαστὸ  
κι' ἄλλο κρασί,  
ὦ μὲ τὰ δάχτυλα τὰ μικρὰ σύ!

Καὶ στὶς κολόνες, ποῦ πρασινωπὰ  
κλαριὰ νωπά,  
κισσοῦ κλαριὰ  
μὲ τὰ κομμένα φύλλα καὶ τ' ἄριά

τις ζώνουνε γιὰ τὴν καλὴ γιορτή,  
ἄς μποῦνε ὄρτοὶ  
καὶ σιμωτὰ  
καθρέφτες μὲ στεφάνι' ἀσημωτὰ,

νὰ χιλιάζουν τὸ κάλλι της ἀχνὸ  
μὲς τὸν ἀχνό,  
ὅπου γι' αὐτὴ  
θὰ βγάνει ὅσο λιβάνι θ' ἀναφτεῖ! . . .